

Fiduciaire Actualiteiten.

Mijn leverancier of klant in WCO: is er een uitweg?

Sinds 1 april 2009 biedt de Wet Continuïteit Ondernemingen, kortweg 'WCO', ondernemingen in moeilijkheden de mogelijkheid om een faillissement te voorkomen en de continuïteit van de onderneming te verzekeren. De wet kent jaar na jaar een stijgende toepassing.

Via de procedure van gerechtelijke reorganisatie kan de onderneming, met tussenkomst van de rechtbank, een akkoord uitwerken met al haar schuldeisers. De procedure geeft de onderneming de nodige ademruimte door opschorting van betaling gedurende een bepaalde termijn alsook de mogelijkheid tot definitieve kwijtschelding van een deel van de schulden. Deze tijdelijke bescherming tegen aanspraken van schuldeisers moet een reorganisatie en doorstart mogelijk maken.

Uw leverancier onder WCO

In eerste instantie hoeft u niet te vrezen. De leverancier zal in principe gewoon verder moeten blijven leveren. Het feit dat uw leverancier de bescherming van de WCO heeft gevraagd, is immers op zich geen reden om een bestaande overeenkomst op te zeggen, dan wel te verbreken. Of u alsnog met voorschotbetalingen zal moeten werken, zal afhangen van hetgeen contractueel tussen u en uw leverancier werd overeengekomen. Kijk er dus zeker de algemene verkoopsvoorwaarden en/of contractvoorwaarden op na.

Uw klant onder WCO

Heeft u goederen geleverd aan een klant en deze heeft na de levering een beroep gedaan op de bescherming van de WCO, dan kan geen enkel middel van tenuitvoerlegging op deze goederen van de schuldenaar worden aangewend. Uitvoerend of bewarend beslag is niet mogelijk. Ook uitwinning van goederen (= zich verhalen op de goederen van de schuldenaar) is niet mogelijk tijdens de beschermingsperiode. In factuurvoorwaarden is meestal een clause van eigendomsvoorbehoud opgenomen. Dit betekent dat de

goederen uw eigendom blijven zolang de klant niet heeft betaald. Heeft uw klant echter een WCO aangevraagd, dan kan u daar geen rechten uit putten.

Dit wil echter niet zeggen dat u niets kan ondernemen. De WCO tast immers het ontbindingsrecht van de schuldeiser niet aan. U kan als onbetaalde verkoper in het geval van wanprestatie van de koper (niet tijdige betaling) kijken of u uw ontbindingsrecht kan uitoefenen. Ook wettelijke of conventionele schuldvergelijking tussen wederzijdse vaste en opeisbare vorderingen blijft mogelijk.

De WCO wil de continuïteit van ondernemingen in moeilijkheden garanderen. Bestaande contracten lopen dan ook gewoon verder. Dringt de klant aan op levering van zijn bestelling nadat door hem de bescherming van de WCO werd aangevraagd, dan moet u blijven leveren, maar maakt u best nieuwe afspraken over de betaling van de levering. Genoot uw klant in het verleden een betalingsuitstel, dan kan u proberen afspreken dat u nu maar levert bij contante betaling. Het meest aangewezen is in uw contracten of algemene voorwaarden dergelijke situaties al uitdrukkelijk te voorzien.

Liesbeth De Bruyne, Tax & Legal Services

Als één van uw leveranciers of klanten de toepassing van de WCO heeft aangevraagd, doet u er goed aan tijdig de nodige maatregelen te nemen. Lopende contracten kunnen niet zonder meer stopgezet worden en niet betaalde facturen kunnen niet zomaar vervroegd opgeëist worden

Inhoud

- 1 Mijn leverancier of klant in WCO: is er een uitweg?
- 2 Vijf aandachtspunten inzake managementvergoedingen
- 3 In het kort
- 4 Vraag en antwoord
- 4 Deloitte Private Governance

Vijf aandachtspunten inzake managementvergoedingen

Binnen vennootschapsgroepen is het courant om bepaalde vergoedingen voor geleverde prestaties onderling door te factureren (bv. administratieve ondersteuning, klantenprospecties, enz.).

De toekenning van deze vergoedingen gebeurt niet zelden in het kader van algemeen geleverde 'managementprestaties'. Uit de rechtspraak rond de materie kan opgemaakt worden dat de belastingadministratie dergelijke doorrekeningen met argusogen bekijkt, en hierin een techniek ziet om winsten onderling door te schuiven om op die manier de belastingstoestand op groepsniveau te optimaliseren. De administratie probeert de oprechtheid van de betalingen dan ook regelmatig aan te vechten om zo de overeenkomstige kost in hoofde van de toekennende vennootschap te verwerpen. Het is dan aan de belastingplichtige om aan te tonen dat er tegenover de vergoedingen wel degelijk werkelijk geleverde prestaties staan. Hierna volgt een overzicht van enkele te volgen richtlijnen, teneinde het risico op de verwerping van de managementfees te beperken.

1. Maak een overeenkomst op

De opmaak van een overeenkomst tussen de betrokken vennootschappen is van fundamenteel belang bij het toekennen van managementfees. Zonder contract is er immers geen enkele grond aanwezig op basis waarvan de vergoedingen worden betaald. In een discussie met de belastingadministratie nadien wordt het moeilijk om de echtheid van de vergoedingen nog te verdedigen.

De overeenkomst moet op zijn minst volgende elementen bevatten:

- een specifieke omschrijving van de te leveren prestaties;
- een duidelijke formulering van het bedrag van de managementfees.

Er is rechtspraak waarbij managementvergoedingen verworpen werden op basis van een ontbrekende of te vage omschrijving van de te vervullen taken, of omdat niet duidelijk was hoe de gefactureerde vergoedingen juist berekend werden. Uit de uitspraken blijkt ook het belang van een effectieve en volledige naleving van het contract.

2. Vermijd 'dubbel gebruik'

Bij de concrete invulling van de taakomschrijving dient specifiek aandacht besteed te worden aan het feit of de betreffende vennootschap niet reeds vergoedingen betaalt voor identieke of gelijkaardige prestaties. Een typisch voorbeeld hiervan is dat er in de managementovereenkomst opdrachten van bestuur opgenomen zouden zijn, terwijl er aan de betrokken vennootschap reeds een afzonderlijke bestuursvergoeding wordt toegekend. Op basis hiervan zou de belastingadministratie kunnen besluiten dat er een dubbele vergoeding wordt toegekend voor dezelfde geleverde prestaties, met de verwerping van een deel van de overeenkomstige kosten tot gevolg.

3. Tewerkstelling gekwalificeerd personeel

Uit de rechtspraak blijkt dat onderling gefactureerde vergoedingen binnen een vennootschapsgroep ook kunnen verworpen worden indien er geen gekwalificeerd personeel tewerkgesteld wordt om de specifieke taken te vervullen. Het is belangrijk om de concrete managementprestaties zo gedetailleerd mogelijk te omschrijven in de overeenkomst. Zorg dat de vennootschap over het bekwame personeel beschikt om de betreffende prestaties te leveren (bv. boekhouding, marketing, enz.)

4. Aanrekening van "marktconforme" vergoeding

Ook binnen vennootschapsgroepen dient steeds een "marktconforme" fee vastgesteld te worden. De vergoedingen moeten in wezen evenredig zijn met de geleverde prestaties. Naast de verwerping van de "overdreven" toegekende vergoeding, loopt ook de ontvangende vennootschap immers het risico effectief belast te worden op het verkregen voordeel (= minimum belastbare basis, geen fiscale aftrekken mogelijk). Daarnaast moet u sterke, niet-verklaarbare schommelingen in de toegekende bedragen absoluut vermijden.

5. Simulatie: opgelet met bestaande mandaten in eigen naam

Concreet worden situaties geviseerd waarbij de vaste vertegenwoordiger van de managementvennootschap (natuurlijke persoon) eveneens in eigen naam zaakvoerder of bestuurder is binnen de vennootschap waaraan de managementprestaties geleverd worden ("dubbel mandaat"). De belastingadministratie gaat er dan vanuit dat de managementovereenkomst gesimuleerd is, aangezien het niet de managementvennootschap, maar wel de zaakvoerder of bestuurder in eigen naam zou zijn die de prestaties in werkelijkheid levert. Op basis hiervan moeten de toegekende vergoedingen in hoofde van de bedrijfsleider belast worden in de personenbelasting. De rechtspraak heeft, telkens op basis van de specifieke omstandigheden, de belastingadministratie reeds meermaals gevolgd in deze zienswijze.

Louis Mortier, Tax & Legal Services

Conclusie

Bij het toekennen van intragroepmanagementfees kan het volgen van bovenstaande richtlijnen helpen om de oprechtheid van de toegekende vergoedingen aan te tonen. Zo wordt het risico op de niet-aftrekbaarheid van de overeenkomstige bedragen beperkt. De verwerping van de managementfees, neemt niet weg dat de vergoedingen opgenomen worden in de belastbare winst van de ontvangende vennootschap (dubbele belasting). Een grondige screening van reeds bestaande contracten is dan ook geen overbodige luxe.

In het kort

Het Ervaringsfonds

Dit fonds biedt werkgevers die de arbeidsomstandigheden van 45-plussers verbeteren via allerhande projecten, een toelage. Enkel de gerichte initiatieven die kaderen in een leeftijdsbewust personeelsbeleid en die onmiddellijke en directe verbeteringen met zich meebrengen, komen hiervoor in aanmerking.

Ook het in kaart brengen van de werkbaarheid en het analyseren van de arbeidsomstandigheden met goedgekeurde meetinstrumenten, levert een toelage op. Het Ervaringsfonds biedt hiervoor zelf een vragenlijst aan, de 'Vragenlijst over Werkbaarheid'. Dit geeft u de mogelijkheid de werksituatie in uw organisatie in kaart te brengen. Tevens vindt u een document op basis waarvan u de verzamelde gegevens van de werknemers kan interpreteren. Aan de hand van de antwoorden van iedere werknemer, alsook met de hulp van de deskundigen van het Ervaringsfonds zelf, kan u daarna een project opstarten. Meer informatie is te vinden op www.ervaringsfonds.be.

Leen Maes, Tax & Legal Services

Lijst sectoren met onvoldoende opleidingsinspanningen voor 2011 gepubliceerd

Het belang van een correct ingevulde sociale balans neemt nog steeds toe, zo ook in het kader van de opleidingsinspanningen die elk jaar per sector gerealiseerd moet worden. De sociale balans bevat immers een overzicht van de gevolgde opleidingsactiviteiten waarvan de kost geheel of gedeeltelijk ten laste is van de werkgever.

Wanneer het vooropgestelde cijfer van 1,9 % van de totale loonmassa niet gehaald wordt, moeten de sectoren die geen CAO hieromtrent gesloten hebben immers een extra RSZ-werkgeversbijdrage van 0,05 % van het volledige jaarloon van hun werknemers (en gelijkgestelden) betalen. Dit jaar nog zou deze bijdrage bovendien opgetrokken worden tot 0,15 %.

Via Ministerieel Besluit van 17 april 2013 werd de lijst gepubliceerd van sectoren die in 2011 onvoldoende opleidingsinspanningen gerealiseerd hebben. Deze lijst kunt u raadplegen op onze website www.deloitte-fiduciaire.be > Nieuws.

Flore Lesage, Tax & Legal Services

Kan het documentair krediet een alternatief vormen voor de financiering van uw import?

Importeert u goederen? Staan uw klassieke straightloanlijnen onder druk? Dan kan in bepaalde omstandigheden een documentair krediet import (Import letter of credit) u extra liquiditeitsruimte bieden binnen een maatwerkoplossing.

De transacties moeten voldoen aan de volgende voorwaarden om in aanmerking te komen voor een documentair krediet import:

1. korte doorlooptijden binnen bedrijfscyclus
2. transactie-based import: aan- & verkoop.

Naast het financieringsvoordeel, geeft dit soort krediet u als importeur de quasivolledige zekerheid dat u de bestelde goederen pas moet betalen wanneer die op basis van de overhandigde documenten overeenstemmen met uw bestelling en binnen de afgesproken termijn worden geleverd.

Aandachtspunten

1. Gezien de contante betaling van uw verkoper, kan wellicht ook korting contant worden bekomen.
2. Documentair krediet import is moeilijk realiseerbaar voor kleine éénmalige transacties. Enig volume en repetitief karakter zijn vereist.
3. De rentetarieven zijn vergelijkbaar met deze van een klassieke straightloan, met een mogelijk aantal basispunten in surplus. Er worden in principe geen bijkomende vaste kosten aangerekend.

Philippe Artois, Fiduciaire

Forfaitaire kostenvergoedingen voor buitenlandse dienstreizen opnieuw geïndexeerd

Een werknemer of bedrijfsleider kan een belastingvrije forfaitaire vergoeding ontvangen (als kost eigen aan de werkgever) voor buitenlandse dienstreizen, zonder dat hiervoor enig gedetailleerd bewijsstuk moet worden vorgelegd. Deze kost is voor de werkgever volledig aftrekbaar. De forfaitaire vergoeding wordt geacht de kosten te dekken van maaltijden, vervoerkosten ter plaatse en "kleine uitgaven" (met uitzondering van reis- en logementskosten). De forfaitaire vergoedingen worden per land vastgesteld en worden periodiek aangepast. De meest recente lijst is van toepassing vanaf 1 april 2013. De volledige landenlijst vindt u op onze website.

Merk op dat deze vergoedingen toepasbaar zijn voor iedere werknemer of bedrijfsleider in de private sector die een vaste plaats van tewerkstelling hebben en in het kader daarvan eenmalig, occasioneel of regelmatig dienstreizen naar het buitenland maken. Personen voor wie verplaatsingen van en naar het buitenland deel uitmaken van hun dagdagelijkse beroepsactiviteit, komen niet in aanmerking.

Caroline Claeren, Tax & Legal Services

Vraag en antwoord

Deloitte Private Governance

Heeft u een specifieke vraag?

Stuur ze ons door via mail info@deloitte-fiduciaire.be of post naar Deloitte Fiduciaire, Redactie Actualiteiten, Kortrijksesteenweg 1146, 9051 Gent.

Verantwoordelijke uitgever

Henk Hemelaere

Gehele of gedeeltelijke overname uit deze uitgave is slechts toegestaan na uitdrukkelijke toestemming van de redactie. Hoewel wij de grootste zorg besteden aan deze uitgave, kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de volstrekte juistheid en volledigheid van de in deze nieuwsbrief opgenomen teksten. Heeft u vragen bij een of meerdere artikels, bel dan 09 393 75 85 of contacteer uw contactpersoon binnen Deloitte.

Deloitte Fiduciaire

@DeloitteFidu

[linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire](https://www.linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire)

www.deloitte-fiduciaire.be

© 2013 Deloitte Fiduciaire
Designed and produced by
the Creative Studio at Deloitte
Belgium

Antwerpen - Brugge -
Charleroi - Gent -
Hasselt - Jette - Kortrijk -
Leuven - Luik - Roeselare

Kan een vennootschap afwijken van een gelijke winstverdeling?

De statuten in een naamloze vennootschap (nv) kunnen voorzien in verschillende afwijkende regelingen met betrekking tot de winstverdeling onder de aandeelhouders. Voor de vennoten in de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (bvba) is bepaald dat elk aandeel recht geeft op een gelijk deel in de winst. De vraag stelt zich dan ook of de mogelijkheid bestaat om bepaalde vennoten binnen de bvba te bevoornden.

De statuten van de vennootschap voorzien vaak dat met betrekking tot de winstbestemming de jaarlijkse algemene vergadering vrij kan beslissen over de bestemming van de winst van het boekjaar, dit uiteraard na de aanleg van de wettelijke reserves. Naar aanleiding van deze beslissing kan aan bepaalde vennoten een dividend uitgekeerd worden, maar aan andere vennoten niet. Aangezien het uitgangspunt in de bvba is dat alle vennoten gelijk behandeld worden, dient de beslissing tot uitkering van een dividend aan één enkel vennoot met eenparigheid van stemmen genomen te worden. Wil men binnen de vennootschap duidelijkheid betreffende een ongelijke dividenduitkering, dan kunnen de vennoten hier eventueel stemafspraken over maken. Dit akkoord moet én beperkt zijn in de tijd én verantwoord zijn op grond van het belang van de vennootschap. Al is het echter niet vanzelfsprekend te bepalen wanneer een exclusieve winstverdeling ten gunste van bepaalde vennoten al dan niet kadert in het vennootschapsbelang.

Uit de rechtspraak blijkt dat de invulling van het begrip 'vennootschapsbelang' zowel op heel enge wijze gebeurt, waarbij dit begrip wordt gedefinieerd in functie van het winstbelang van de aandeelhouders, als op heel ruime wijze, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de belangen van de werknemers, de schuldeisers, alsook de algemene en/of regionale economische belangen. Of een stemafpraak al dan niet geldig is, zal steeds in concreto dienen beoordeeld te worden.

Let wel, stemafspraken die niet kaderen in het vennootschapsbelang zijn nietig en brengen ook de nietigheid van de beslissing van de algemene vergadering mee. Het is dan ook aangewezen dat in elk geval de vennoot die op de jaarvergadering instemt met de ongelijke winstuitkering onmiddellijk afstand doet van zijn recht om de nietigheid in te roepen van de beslissing van de algemene vergadering.

Sarah Verkimpe, Tax & Legal Services

De saga rond de gesplitste aankoop: a never ending story?

De gesplitste aankoop is een techniek waarbij de ouders het vruchtgebruik en de kinderen de blote eigendom van een onroerend goed aankopen. Aangezien de kinderen veelal niet over voldoende financiële middelen beschikken, werd de aankoop van de blote eigendom in het verleden vaak bedekt gefinancierd door de ouders. Bij overlijden van de ouder, doofde het vruchtgebruik uit en werden de kinderen volle eigenaar zonder dat er op dit onroerend goed successierechten verschuldigd waren.

Om deze belastingvrije verwerving van onroerend goed te vermijden, werd dergelijke verkrijging - op grond van artikel 9 W.Succ. - beschouwd als een legaat aan de kinderen in volle eigendom. Dit vermoeden kon weerlegd worden door aan te tonen dat de aankoop van de blote eigendom wel degelijk gebeurde met "eigen gelden" van de kinderen. De fiscus aanvaardde de openlijke voorafgaandelijke schenking van de aankoopsom van de blote eigendom door ouders aan kinderen, als een afdoende tegenbewijs.

Sedert 01.06.2012 werd de gesplitste aankoop voorafgegaan door een schenking beschouwd als fiscaal misbruik indien deze techniek louter aangewend werd om successierechten te besparen. Dergelijke kwalificatie viel echter niet te verantwoorden op grond van artikel 9 W. Succ. Dit artikel viseerde tot dan toe immers enkel de bedekte bevoordeling, niet de openlijke voorafgaandelijke schenking waarvan sprake in het kader van de gesplitste aankoop. In de nieuwe circulaire van 10.04.2013 werd de techniek niet meer opgenomen in de lijst van fiscaal misbruik.

Dit betekende echter niet dat de gesplitste aankoop met voorafgaandelijke schenking voortaan onbelast zou zijn. De fiscus publiceerde een paar dagen later namelijk een geheel nieuw standpunt inzake artikel 9 W. Succ.: de voorafgaandelijke schenking wordt niet meer aanvaard als geldig tegenbewijs voor verwervingen vanaf 01.09.2013. Of verwervingen tussen 01.06.2012 en 01.09.2013 kunnen geïnterpreteerd worden op basis van de algemene antimisbruikbepaling blijft een heikel punt.

Daarnaast is het nog maar zeer de vraag of deze nieuwe aanvalsrouten zal standhouden. Minister Koen Geens heeft zijn administratie expliciet verzocht om, na onderzoek, eventueel haar standpunt bij te stellen. Een mooi staaltje van fiscale wispelturigheid ...

Laura Depreeuw, Tax & Legal Services